

OKRESNÁ PROKURATÚRA MICHALOVCE
Nám. Slobody 3, 071 01 Michalovce 1

Číslo: Pv 581/19/8807-13
EEČ: 2-66-235-2020

Michalovce 28.01.2020

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: pytliactvo podľa § 310 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce

Podľa § 215 odsek 2 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX 189/8 XXXXX, Slovensko

povolanie: bez pracovného pomeru

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: pytliactvo podľa § 310 odsek 1 Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 25.08.2019 v čase okolo 01.30 hod. v katastrálnom území obce Stretavka, okres XXXXX, na rieke Čierna voda, revír č. 2-4-0330-1-1, ktoré obhospodaruje Mestská organizácia Slovenského rybárskeho zväzu, lovil ryby na tri udice vybavené navijakom s vlascom a háčikom, kde lov na viac ako dve udice je v zmysle § 18 písm. a) Zák. č. 216/2018 Z. z. o rybárstve v znení neskorších predpisov zakázaný, čím tak neoprávnene zasiahol do výkonu rybárskeho práva a pre Mestskú organizáciu SRZ XXXXX nespôsobil žiadnu škodu, pretože

o skutku obvineného bolo už právoplatne rozhodnuté disciplinárne iným orgánom a toto rozhodnutie možno považovať za dostačujúce.

Odôvodnenie:

Dňa 25.08.2019 o 05:30 h vyšetrovateľ PZ podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku zadržal XXXXXa, nakoľko dňa 25.08.2019 o 01:30 h bol rybárskou strážou

MsO SRZ XXXXX pristihnutý, ako na rieke Čierna voda, revír č. 2-4-0330-1-1 v katastrálnom území obce Stretavka lovil ryby na tri udice vybavenými navijakom s vlascom, olovenou záťažou a háčikom, čím tak lovil ryby spôsobom, ktorý je podľa Zákona č. 216/2018 Z. z. o rybárstve v znení neskorších predpisov zakázaný.

Po zadržaní menovaného vyšetrovateľ PZ vydal podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku uznesenie pod sp zn 693/I -VYS-MI-2019 o začatí trestného stíhania za prečin pytliactva podľa § 310 ods. 1 Trestného zákona

Následne dňa 18.10.2019 podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku, vzniesol vyšetrovateľ Odboru kriminálnej polície XXXXX XXXXXovi obvinenie za spáchanie tohto prečinu, ktorého sa mal obvinený dopustiť na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

V priebehu prípravného konania obvinený do zápisnice o výsluchu okrem iného uviedol, že je členom slovenského rybárskeho zväzu 1 rok a je členom XXXXX XXXXX, pričom si na rok 2019 zakúpil miestne a zväzové povolenie na rybolov, čom ho oprávňovalo k loveniu rýb v miestnych vodách XXXXX XXXXX a zväzových vodách slovenského rybárskeho zväzu.

Dňa 24. 08. 2019 išiel o 13.00 h na ryby na Čiernu vodu, v katastrálnom území obce Stretavka, rybársky revír č. 0030, pričom pro príchode na miesto si dochádzku k vode do povolenia riadne zapísal a začal loviť na 3 udice, pričom tri udice boli s montážou na ťažko, teda mal na nich olovko a háčik. Ako nástrahu na jednu udicu použil malú rybkú, na ďalšie dve nastražil kukuricu. Takto lovil ryby na tri udice. Plánoval tam zostať do druhého dňa. Je pravdou, že po polnoci do záznamu o dochádzku nezaznamenal ďalší deň lovu, keďže zaspal. Po polnoci, asi o 01.30 h dňa 25. 08. 2019 ho skontrolovala rybárska stráž, ktorá zistila, že lovil na tri udice, čo je zakázané, o čom mal vedomosť. Nechytí žiadnu rybu. Svojho konania ľutuje a prehlasil, že sa obdobného konania vyvaruje.

Svedok - poškodený splnomocnenec Mestskej organizácie Slovenského rybárskeho zväzu XXXXX Kačmarský uviedol, že 25.08.2019 bol rybárskou strážou upovedomený, že na revíri č. 2-4-0330-1-1 bol zistený nezákonný lov rýb, keď bolo zistené, že člen Slovenského rybárskeho zväzu lovil na tomto revíri na tri udice, pričom ryby neuložil žiadne a teda pre MsO SRZ XXXXX škodu nespôsobil.

Vyšetrovateľ v ďalšom konaní zápisnične vypočul svedka XXXXX, člena rybárskej stráže MsO SRZ XXXXX, ktorý vykonal kontrolu XXXXX, z výsluchu ktorého je zrejmé, že dňa 25.08.2019 o 01:30 h vykonával kontrolu na revíri č. 2-4-0330-1-1, čo je rieka Čierna voda, kde u XXXXX zistil zakázaný spôsob lovu, keď lovil na tri udice vybavené navijakom s vlascom, olovenou záťažou a háčikom, čo Zákon č. 216/2018 Z. z. o rybárstve zakazuje.

Obvinený je členom Slovenského rybárskeho zväzu, je držiteľom rybárskeho lístka a zapísal aj začiatok lovu dňa 25.8.201 do Záznamu o dochádzke k vode a úlovkom.

Podľa § 2 odsek 1 Trestného poriadku nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.

Podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci znamená, že orgán činný v trestnom konaní je povinný vykonať dokazovanie v rozsahu zabezpečujúcom zistenie skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností, teda bez takých pochybností, ktoré majú za následok to, že rozhodujúci orgán v dôsledku nemôže nadobudnúť vnútorné presvedčenie o správnosti a zákonnosti prijímaného rozhodnutia.

Podľa § 2 odsek 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Zásada voľného hodnotenia dôkazov neznamena možnosť ľubovôle zo strany orgánov činných v trestnom konaní, pretože rozhodnutie musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom.

Podľa § 8 Trestného poriadku trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak zákon neustanovuje inak

Podľa § 10 odsek 1 Trestného poriadku prečin je

- a) trestný čin spáchaný z nedbanlivosti alebo
- b) úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov.

Podľa § 15 Trestného zákona, trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 17 Trestného poriadku pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti.

Pri posudzovaní otázky trestnoprávnej zodpovednosti je rovnako dôležité posudzovať splnenie všetkých zákonných znakov objektívnej a subjektívnej stránky, ako aj reflektovať na okolnosti vylučujúce trestnú zodpovednosť a protiprávnosť činu.

Z pohľadu právnej teórie je trestný čin definovaný komplexom objektívnych a subjektívnych znakov, ktoré v súhrne vytvárajú skutkovú podstatu konkrétneho trestného činu. Vznik trestnoprávnej zodpovednosti je podmienený záverom, že v skutku ako reálne prejavujúcom sa deje možno spoľahlivo identifikovať prítomnosť všetkých obligatórnych znakov príslušnej skutkovej podstaty trestného činu.

Páchateľom trestného činu pytliactva podľa § 310 ods. 1 Trestného zákona je ten, kto neoprávnene zasiahne do výkonu práva poľovníctva alebo do výkonu rybárskeho práva tým, že bez povolenia loví zver alebo ryby alebo loví zver alebo ryby v čase ich ochrany alebo zakázaným spôsobom, alebo kto ukryje, prechováva, alebo na seba alebo na iného prevedie zver alebo ryby neoprávnene ulovené alebo nájdené.

Objektom trestného činu pytliactva je ochrana živočíchov pred nekontrolovateľným lovom lovej zveri a rýb. Trestný čin pytliactva možno spáchať niekoľkými formami a to lovením zveri a rýb bez povolenia, lovením zveri a rýb v čase ich ochrany, lovením zveri a rýb zakázaným spôsobom, ukrytím, prechovávaním alebo prevedením na seba alebo iného zveri a rýb neoprávnene ulovených alebo nájdených.

Rybárske právo je oprávnenie chrániť, chovať a loviť ryby vo vodách určených ako rybárske revíry a ulovené ryby si privlastňovať, ako aj oprávnenie užívať na to v nevyhnutnej miere pobrežné pozemky. Rybárske právo patrí štátu. Loviť a privlastňovať si ryby v rybárskych revíroch môžu len osoby, ktoré sú držiteľmi rybárskeho lístka a povolenia na rybolov alebo užívatelia, oviť ryby a privlastňovať si ryby v rybárskych revíroch môžu aj osoby, ktoré sú držiteľmi osobitného povolenia na rybolov vydaného ministerstvom životného prostredia a osoby, ktorým bolo vydané povolenie podľa osobitného predpisu. Osobitné povolenie na rybolov je možné na základe písomnej žiadosti vydať pre potreby diplomatických zastupiteľstiev, vo verejnom záujme najmä za zásluhy na rozvoji rybárstva, športu, kultúry, vedy a výskumu a na vedeckovýskumné účely a prieskumné účely.

Podľa § 18 písm. a) zákona o rybárstve sa zakazuje v kaprových vodách loviť na viac ako dve udice.

Na trestnú zodpovednosť stačí, ak páchatel' loví bez povolenia, v čase ochrany alebo zakázaným spôsobom, nie je podstatné či zver alebo ryby uloví.

Škodou podľa § 124 odsek 1 Trestného zákona sa na účely tohto zákona poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

Podľa § 125 Trestného zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 Eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu. Ak tento zákon v osobitnej časti vyžaduje v základnej skutkovej podstate spôsobenie škody ako majetkový následok

trestného činu a neuvádza jej výšku, má sa za to, že musí byť spôsobená aspoň škoda malá.

Z hľadiska naplnenia objektívnej a subjektívnej stránky uvedeného trestného činu a preukázania príčinnej súvislosti medzi konaním obvineného a následkom tohto konania v čase vznesenia obvinenia bolo dostatočne preukázané, vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení Trestného zákona a Trestného poriadku, predchádzajúceho šetrenia vo vyšetrovacom spise, listinných dôkazov, ako aj z výpovedí všetkých dosiaľ vypočutých osôb, že konanie popísané v skutkovej vete napadnutého uznesenia o vznesení obvinenia sa stalo tak ako je tam popísané a tohto konania sa dopustil obvinený, ktorý je tak zo spáchania skutku kladeného mu za vinu usvedčovaný výpoveďami vyššie uvedených osôb, ako ja ďalšími dôkazmi, ktoré sú obsahom predmetného vyšetrovacieho spisu, a teda jeho konanie teda naplnilo znaky skutkovej podstaty tam uvedeného trestného činu, ako to konštatoval policajt vo svojom uznesení o vznesení obvinenia a obvinený tak naplnil všetky znaky vyššie uvedeného trestného činu. Z týchto dôvodov považujem napadnuté uznesenie za dôvodné.

Šetrením bolo následne rovnako preukázané, že obvinený bol disciplinárne postihnutý rozhodnutím Miestnej organizácie Slovenského rybárskeho zväzu v Čiernej nad Tisou spisová značka 01/2019 zo dňa 17.12.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 07.01.2020, v ktorom je uvedené, že XXXXX, sa dňa 25.08.2019 v obhospodarovanom revíri SRZ XXXXX č. 4-0330-1-1 v čase o 23.15 hod. dopustil disciplinárneho previnenia proti stanovám SRZ a to tým, že lovil na tri udice a nezapísal dátum a miesto lovu. Podľa § 4 ods. 2 písm. d) Disciplinárneho poriadku SRZ bolo XXXXX za uvedené previnenie uložené disciplinárne opatrenie a to peňažná pokuta vo výške 100,-€.

Podľa § 4 odsek ods. 2 písm. c) Disciplinárneho poriadku SRZ môže disciplinárny orgán za opätovné porušenie zväzovej disciplíny alebo opätovné neplnenie členských povinností, hrubé porušenie zväzovej disciplíny uložiť členovi SRZ odňatie alebo nevydanie povolenia na rybolov na dobu až troch rokov, Vzhľadom na túto skutočnosť a zásadu ne bis in idem, nie je možné z hľadiska vnútroštátneho práva Slovenskej republiky, ako aj z hľadiska judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a medzinárodných zmlúv (článok 4 Protokolu číslo 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) za situácie, že obvinený už bol za skutok, pre ktorý je vedené trestné stíhanie postihnutý v disciplinárnom konaní a toto rozhodnutie možno považovať za dostačujúce, by uložením trestu v trestnom konaní k porušeniu zásady ne bis in idem, teda zákazu dvojitého súdenia a potrestania za ten istý čin.

Jednotlivé právne normy používajú pre označenie "hmotnoprávnej substancie", pre ktorú nemôže byť tá istá osoba opätovne odsúdená, rôzne označenie. Náš Trestný poriadok používa pojem "skutok", Protokol č. 7 k Dohovoru (ďalej len "Protokol č. 7") používa pojem "delikt" (anglicky "offence", francúzsky "infraction"), Rímsky štatút medzinárodného trestného súdu používa pojem "správanie, ktoré tvorilo základ trestných činov". Najčastejšie je používané označenie "čin". Toto označenie používa Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach, Listina základných práv a slobôd, Ústava, aj Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda.

Vnútroštátna súdna prax vychádza z toho, že skutkom treba rozumieť určitú udalosť vo vonkajšom svete, ktorá je ohraničená určitým konaním a jeho výsledkom. Častejšie sa uvádza ako jednotiaci znak skutku "následok", ale následok ako všeobecné vyjadrenie poškodenia alebo ohrozenia objektu trestného činu nemôže individualizovať skutok. Len totožnosť výsledku, ako konkrétneho poškodenia alebo ohrozenia konkrétneho predmetu útoku, môže individualizovať skutok. Nezávislosť totožnosti skutku na jeho právnom posúdení vyplýva napr. z ustanovenia § 76 ods. 9 Trestného poriadku, podľa ktorého "Ak v priebehu konania vyjde najavo, že skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie, je iným trestným činom ...".

Z procesného hľadiska nie je nevyhnutné, aby sa popis skutku (konania a výsledku) v skoršom rozhodnutí úplne zhodoval s tým, ako bude priebeh skutku ustálený neskôr. Súdna prax pripúšťa určité odchýlky tak v konaní, ako aj vo výsledku, za predpokladu, že bude zachovaná zhoda aspoň v podstatných črtách (znakoch) konania alebo výsledku.

Európsky súd sa k chápaniu pojmu "delikt, za ktorý už bola (tá istá osoba) konečným spôsobom oslobodená alebo odsúdená v súlade so zákonom a trestnou procedúrou (toho istého) štátu", ktorý je obsiahnutý v čl. 4 Protokolu č. 7, prvýkrát vyjadril vo veci Gradinger proti Rakúsku.

Európsky súd konštatoval, že správny delikt (aj keď ide o iný právny predpis a iná je aj povaha a účel predpisu) predstavuje len jeden z aspektov trestného previnenia (kvalifikovaný znak). Išlo však o ten istý skutok, to isté konanie, a preto rozhodol, že ustanovenie čl. 4 Protokolu č. 7 bolo v tomto prípade porušené. V tomto rozhodnutí teda Európsky súd vyslovil názor, že zákaz opätovného súdenia vyslovený v ustanovení článku 4 Protokolu č. 7 sa vzťahuje na ten istý skutok, nie na to isté právne posúdenie skutku.

Podľa článku 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv nikoho nemožno stíhať alebo potrestať v trestnom konaní podliehajúcim právomoci toho istého štátu za trestný čin, za ktorý už bol oslobodený alebo odsúdený konečným rozsudkom podľa zákona a trestného poriadku tohto štátu. Pri správnom trestaní je táto zásada kľúčová, pretože rovnaké konanie v rôznych právnych odvetviach môže so sebou priniesť okrem administratívnych aj trestnoprávne sankcie, resp. opačne. Zásadu *ne bis in idem* obsahuje aj Ústava a to v článku 50 ods. 5 Ústavy.

Orgán aplikácie práva a osoba rozhodujúca o začatí trestného stíhania, resp. správneho konania, musia skúmať povahu deliktu a sankcie, za ktorý už bola osoba právoplatne odsúdená. Väčšina správnych deliktov však patrí pod pojem trestné obvinenie (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Sžf 9/2010 zo dňa 16. 02. 2011, čo má za následok automatickú aplikáciu zásady *ne bis in idem* z úradnej moci.

Priestupok je aj v zmysle judikatúry Ústavného súdu trestným činom v materiálnom význame (nález Ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 12/97 z 15. 10. 1998) teda, všetky sankcie za priestupky sú vlastne sankciami za trestné činy, a to tak podľa judikatúry ESLP, ako aj podľa Ústavy.

Vo vzťahu k zásade *ne bis in idem* sa správne delikty a následné sankcie vzťahujú bez výnimky. Táto zásada znamená, že nemožno právoplatne potrestať osobu za rovnaké (identické) konanie najprv v disciplinárnom a potom napr. v priestupkovom konaní. Toto pravidlo platí bez ohľadu na dostatočnosť či nedostatočnosť postihu v jednom alebo druhom konaní. Postihnutelnosť je irelevantná. Pokiaľ ide o totožný subjekt, trestné obvinenie a identický skutok, ďalšie trestanie nie je možné. Preto niektoré ustanovenia priestupkového zákona, ktoré za určitých okolností umožňujú pri nedostatočnom potrestaní prelomenie zásady *ne bis in idem*, ide napr. o § 12 ods. 1, § 66 ods. 2 písm. d) či § 76 ods. 1 písm. ch) tohto zákona sú v rozpore s čl. 50 ods. 5 Ústavy i s judikatúrou ESLP.

Z rozsudku Veľkej komory vo veci XXXXX c. Ruská federácia- Sťažnosť č. 14939/03 zo dňa 10. februára 2009 jednoznačne vyplýva, že:

- 1) prekážku *ne bis in idem* tvorí len konečné odsudzujúce alebo oslobodzujúce rozhodnutie;
- 2) po tom, čo dôjde ku konečnému rozhodnutiu (alebo čo uplynú lehoty, po ktorých sa rozhodnutie stane konečným), už nemožno v tom istom štáte tú istú osobu nielen súdiť a odsúdiť, ale nemožno už voči nej ani viesť nové konanie pre ten istý delikt, ani pokračovať v tom istom konaní o tomto delikte (to sa netýka obnovy konania);
- 3) pre posúdenie, či ide o ten istý delikt, nie je rozhodujúce ako sú delikty právne posúdené, či ide o delikty s rovnakým názvom, ani či ide o "trestné" delikty podľa toho istého zákona (môže ísť o "trestný" delikt, ktorý bude v jednom konaní posúdený podľa trestného zákona a v ďalšom napríklad podľa zákona o priestupkoch alebo podľa zákona o cestnej premávke a pod.);
- 4) pre posúdenie, či ide o ten istý delikt, je rozhodujúce, či ide v oboch prípadoch o "zhodné konanie" alebo aspoň o konanie, ktoré "je v podstate rovnaké", ktoré sa vyznačuje zhodným "súborom konkrétnych skutkových okolností, neoddeliteľne spojených v čase a priestore". Konkrétnejší výklad týchto pojmov bude zrejmy až z nadväzujúcej judikatúry Európskeho súdu.

Podľa § 215 odsek 2 písmeno b) Trestného poriadku môže prokurátor zastaviť trestné stíhanie, ak o skutku obvineného bolo už právoplatne rozhodnuté disciplinárne iným orgánom alebo orgánom príslušným na konanie o priestupku alebo o inom správnom delikte, cudzozemským súdom alebo iným cudzozemským orgánom príslušným na konanie o trestnom čine, priestupku alebo o inom správnom delikte a toto rozhodnutie možno považovať za dostačujúce,

Vychádzajúc z uvedeného je zrejmé, že v danom prípade je možné s poukazom na fakt, že konaním obvineného boli naplnené znaky vyššie uvedeného trestného činu zločinu prečinu zastaviť trestné stíhanie v zmysle podľa § 215 odsek 2 písmeno b) Trestného poriadku, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti som rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Marek Micák
prokurátor